

vel som meget af det Andet, der bliver fremført, og som i og for sig kan være meget rigtigt og følgerædligt, naar der var Tale om at forandre Udbannelsen i det Hele taget; men da der kun er Tale om en Forkortelse af Leirfamlingen iaar, har kun det hjemme her, som berører denne Forkortelse af Leirtiden. Seg vil ingenlunde benegte, at denne har Indflydelse paa Sammenarbejdelsen af Afdelingerne, forsaavidt man dertil iaar faar en noget kortere Tid; men det foreligger tilstrækkelig mange Udtalelser fra kompetente Mænd om, at den første Trediedel af Leirfamlingen, anvendt paa Afdelingernes og Underafdelingernes Samarbejdelse, har været for lang, og at man hellere maatte anvende noget af Tiden til samlede Øvelser. Det er derfor slet ikke Noget, der strider mod de Erfaringer, der i saa Henseende ere gjorte. Det er naturligt ogsaa meget sørgeligt, at der mangler en stor Del Befalingsmænd, men de ville mangle, hvad enten Leirtiden varer 30 eller 45 Dage, det er Noget, som paa ingen Maade kan afhjælpes forinden.

Bojfen: Naar den høitærede Minister svarede mig, at jo længere Behandlingen udsattes, desto længere vilde Udsættelsen af Indkaldelsen til Leiren være, saa var det jo tilsyneladende intet Svar; men der ligger dog indirekte et Svar deri, idet det dog nemlig maa forudsættes, at Ministeren gaar ud fra et Ønske om at kunne indkalde Leiren saa tidlig som muligt; thi ellers vilde der ikke være Tale om Udsættelse deraf. Dette Svar, som saaledes ligger indirekte i Ministerens Ord, tilstaar jeg, forundrer mig; thi jeg ventede unegtelig, at Ministeren kunde have svaret temmelig kategorisk paa mit Spørgsmaal, idet han kunde have sagt, at det var hans Hensigt at lade Leiren begynde i Slutningen af Juni Maaned; det vilde nemlig være meget mere forbausende end Lovforslagets andre Punkter, dersom det virkelig skulde være Ministerens Mening at lade Leiren begynde til den sædvanlige Tid, hvis det er muligt, og altsaa have Leir fra den 15de Juni til den 15de Juli; thi de ærede Medlemmer maa erindre, at det indkaldte Mandskab vel kan hjempermitteres den 15de Juli, men de 140 Mand, der have ligget til stadig Tjeneste, kunne ikke hjempermitteres den 15de Juli, og der bliver da ikke Andet at gjøre, end at føre denne Del hjem til dens Garnisonssted og lade den fortsætte sine Arbejder der, og hvad det er for Øvelser, Ministeren har tænkt sig Muligheden af at kunne foretage i disse sidste Dage af Juli Maaned, veed jeg ikke. En Ordning af den Bestaffenhed var vistnok den alleruheldigste, og forsaavidt det er Ministerens indirekte Svar, at Leiren skal indkaldes saa tidligt, illustrerer dette kun Sagen paa en endnu uheldigere Maade.

Berg: Naar jeg hører det ærede Medlem

fra Stege (Bojfen) udtale sig i samme Løseart om Lovforslaget som tidligere, saa undrer det mig, at hans ærede Ven ved Siden af ham kan udtale sig om, at „vor“ Stilling til Sagen er den og den — thi saaledes yttrede nemlig det ærede Medlem fra Leire (Holsten-Ledreborg) sig —; hvad betyder nemlig saa dette „vor“? Seg troede, at der i Ordet „vor“ laa en Frontforandring af det ærede Medlem fra Stege siden 1ste Behandling, men det hører jeg nu ikke er Tilfældet. Hvad det Spørgsmaal angaar, som er reist af det ærede Medlem, som er Modstander af Loven, og som altsaa vil gjøre saa mange Indvendinger mod den som muligt, saa kan jeg, skøndt jeg er Lægmand og ikke militærkyndig, meget godt forstaa, at saafremt denne Lov skal sættes i Værk, maa der træffes endel Foranstaltninger udenfor det Sædvanlige, og som ellers ikke behøves, saaledes til hurtig Transport, hvortil der skal indledes Forhandlinger med den paagældende Jernbanebeskyrelse og skaffes Sotransportmidler tilveie og deslige. Der maa altsaa være en vis Tids Forberedelser til at ordne dette, som det formentlig ikke staar i Krigsministerens Magt alene at ordne. Derfor kan Ministeren ikke forud sige, om Fristen fra Lovens Emanation — jeg forudsætter nemlig, at den bliver til, her kan Modstand foreløbig ikke nytte — og til den Tid, da man ønsker Leiren afholdt, er tilstrækkelig, eller om der skal sættes nogle Dage utover den 15de Juni i saa Tilfælde eller ikke. Hvorvidt den høitærede Krigsminister kan begynde eller agter at begynde saa tidligt, har han ganske vist ikke udtalt Noget om, og dertil har han heller ingen Forpligtelse; han har jo forbeholdt sig at tage de 30 Dage indenfor de 45 Dage, saaledes som Forholdene bedst tillade det. Men jeg forstaa ikke ganske — maaske kan det blive nærmere forklaret — hvorfor ikke de 140 Mand pr. Bataillon kunne hjempermitteres fra Leiren, naar der ved Lov bevilges en Forkortning af Leiren af 15 Dage. Det ærede Medlem sagde meget kategorisk, at det var umuligt, at de kunde hjempermitteres ved Leirtidens Ophør, naar en Lov har fastsat Tiden til 30 istedetfor 45 Dage. Seg troede, det var Tilfældet, at de kunde hjempermitteres, saa at det ogsaa var en Fordel for dette Mandskab, at det kunde komme tidligere hjem. Seg skal imidlertid ikke komme ind paa dette delikate Punkt, da jeg ikke ønsker at lægge nogen Sten i Veien for Sagen, saaledes som den nu engang foreligger. Til min ærede Kollega fra Randers (N. B. Jensen) skal jeg bemærke et Par Ord. Han gjorde opmærksom paa, at jeg ikke nøie nok har noteret en Ytring af ham ved 1ste Behandling, den nemlig, at han aldrig nogensinde have stemt for de udgaende Øvelser, som tidligere har været under Forhandling. Nu vil det ærede Medlem indrømme mig, at han heller aldrig har udtalt sig imod dem heri Salen. Seg har aldrig drømt om,